

paa Lønninger til Lægds mændene, vilde blive en overordentlig dyr Foranstaltning. Vi have her ca. 2,000 Lægds mænd; ja, der er snarere lidt flere. Tænkte man sig nu, at enhver af disse skulde have f. Eks. en Lønning af 100 Kr., vilde det blive 200,000 Kr. og skulde de have 200 Kr., vilde det blive 400,000 Kr. Det vilde blive en betydelig Udgift for Statskassen. Jeg forstaaar egentlig ikke rigtigt, at netop det ærede Medlem, som er en saa stor Modstander af forøgede militære Udgifter, vil gøre sig til Talsmand for, at vi skulde forhøje disse Udgifter — thi disse Lønninger vilde i Virkeligheden være indirekte militære Udgifter — med et saa betydeligt Beløb. Jeg tror ikke, man skulde være saa meget bange for at beholde, hvad man dog har kendt allerede fra gamle Dage under Navn af borgerligt Ombud. Jeg tror, at der er Grund til, at Staten maa kunne appellere til Statsborgernes Borger-sind og forlange visse Virksomheder udøvede af dem uden derfor at lønne dem med kontant Mønt.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) rettede et Spørgsmaal direkte til Trafikministeren og indirekte til mig. Det var Spørgsmaalet om, hvorvidt en tuberkuløs Jernbanekonduktør ikke burde falde ind under Bestemmelsen i Tuberkuloseloven om forhøjet Pension i Tilfælde af Afskedigelse, om det ikke var en saadan Virksomhed, at den faldt ind under denne Bestemmelse. Jeg skal dertil sige, at Justitsministeriet, som det ærede Medlem forudsatte, har haft Lejlighed til en Udtalelse derom, og at Justitsministeriet maatte komme til det Resultat, at en saadan Jernbanekonduktør ikke faldt ind under Bestemmelsen i Tuberkuloseloven. Men forinden Justitsministeriet udtalte sig derom, havde det forespurgt hos Sundhedskollegiet, og dette udtalte, at efter dets Mening faldt denne Jernbanekonduktør ikke ind under denne Bestemmelse i Tuberkuloseloven, da hans Virksomhed ikke var af en saadan Art, at han kunde falde ind derunder. Da Socialdemokraterne ellers holde saa stærkt paa, at Sundhedskollegiets Indstillinger skulle følges, antager jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Helsingør er enig med mig i, at denne Sag nu er klappet og klar og fuldstændig i sin Orden, saa at der ikke er mere at sige derom.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremkom med nogle Bemærkninger om Sindssygeanstalten i Viborg og Horsens Strafanstalt.

Hvad det første angaar — og jeg kan der tillige rette mine Bemærkninger mod nogle Udtalelser, som vistnok fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds —, da er Forholdet jo det, at naar det varede længere end forventet, inden de paagældende Bygninger kom under Tag — noget, hvorom der i øvrigt ikke er givet Entreprenøren nogen Forskrift i Kontrakten, da der var saa lang Tid, at man gik ud fra, at Bygningen kunde endogsaa meget tidligere blive bragt under Tag — naar det altsaa varede saa længe, var det, som det ærede Medlem meget godt ved, grundet paa den Bevægelse, som nogle Blade i Jylland fik sat i Gang, hvorved de fik jydsk Haandværksmestre til at etablere en Slags Boykotting overfor Entreprenøren. Men trods denne Boykotting, og uagtet der paa et senere Tidspunkt af Sagen har været Vanskeligheder med Arbejderne — vistnok fordi de forlangte Betaling efter den københavnske Priskurant, i Stedet for efter den jydsk — lykkedes det dog Entreprenøren at fremme Arbejdet saa stærkt, at han vilde have været fuldstændig i Stand til at gøre det færdigt indenfor den fastsatte Tid. Jeg synes derfor, at man i Stedet for at laste Entreprenøren eller mig, fordi jeg har antaget vedkommende Entreprenør, snarere skulde sige, at det var prisværdigt, at han har kunnet fremme Arbejdet med en saadan Kraft. Paa den anden Side havde Overlægen for Anstalten og Bygningsdirektøren paa et vist Tidspunkt af Arbejdets Gang udtalt, at dette burde foregaa med noget mindre Fart, og jeg har ikke villet modsætte mig dette Ønske, men har søgt at efterkomme det. Naar det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds frygtede for, at der paa Grund af, at det var Skruebrækkere, som jeg tror han kaldte dem, der havde udført en Del af Arbejdet, skulde være Fare for, at det var daarligt udført, saa tror jeg ikke, der er den mindste Grund til at nære nogen Frygt i saa Henseende. I og for sig kan jo dog det, om en Mand slutter sig til Fagforeningen eller ej, ikke være noget afgørende Bevis for hans Duelighed i Faget, men dertil kommer, og det er for mig Hovedsagen, at den kongelige Bygningsingeniør; Arkitekt Kampmann, er en saa dygtig og praktisk Mand, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at han ikke har tilladt noget som helst Arbejdes Antagelse, som ikke var fuldstændig behørigt.

Det ærede Medlem klagede over, at der ved Horsens Strafanstalt beskæftige-